

XXXVII.

*Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed
in de werkplaats van een barbier.*

Uilenspiegel reisde naar Hamburg, maar had er nogal wat last om een betrekking te vinden. Op een morgen, dat hij op de Graanmarkt stond, een beetje ontmoedigd wegens zijn mislukte pogingen, werd hij aangesproken door een barbier, die hem vroeg wat voor handwerk hij uitoefende.

— Ik ben barbier, antwoordde Tijn, die den man uit zijn werkplaats had zien komen en de kans schoon zag om aan werk te geraken.

— Dat valt mee, zei de baardscheerder, want ik zoek toevallig een nieuwen knecht. Indien ge bij me in dienst wilt komen, stap dan ginds maar binnen, waar ge die groote ramen ziet. Daar is mijn werkplaats. Lang zult ge niet hoeven te wachten, want zoo dadelijk ben ik terug.

— Goed, zei Tijn, begaf zich naar het aangewezen huis, sloeg een der groote ruiten stuk en werkte zich door de opening naar binnen.

De vrouw van den barbier, die in de werkplaats aan haar spinnewiel te werken zat, schrok zich bijna dood. Toen ze eindelijk wat bekomen was, richtte ze zich tot den vreemden indringer en sprak:

— Zeg eens, kerel, zijt ge wellicht stapelgek, dat ge als een wervelwind komt binnenvliegen en mijn ruiten aan scherven doet rinkelen? Is de deur soms niet wijd genoeg?

Uilenspiegel antwoordde:

— Lieve vrouw, wees niet boos, want uw echtgenoot, die me als knecht in dienst nam, heeft het me aldus bevolen.

— Een mooie knecht, die al dadelijk begint met het huis af te breken, gromde de vrouw.

— Moet een gast dan niet altijd trouw de bevelen van zijn meester uitvoeren? vroeg Tijn, onnoozel weg.

Onderwijl kwam de barbier thuis, vernam wat Uilenspiegel had aangevangen en vroeg op zijn beurt:

— Waarom zijt ge niet langs de deur binnengetroden? Dienen ramen nu om er doorheen te springen?

— Luister eens hier, meester, verdedigde Tijn zich, indien ik aldus een ruit aan scherven sloeg, dan is dit enkel uw eigen schuld. Gijzelf hebt me die ramen aangewezen en gezegd, dat ik daar maar moest binnenstappen, wat ik dan ook gedaan heb.

De barbier zweeg, want hij had den nieuwen knecht broodnoodig.

— Wacht maar, kerel, dacht hij bij zichzelf, ik zal u die ruit wel betaald zetten! Ik zal het bedrag eenvoudig van uw loon afhouden!

Hij zette Uilenspiegel aan het werk. Gedurende de eerste dagen ging het nogal vlot van de hand en maakte de nieuwe knecht zich echt zeer verdienstelijk. Het werk stapelde zich echter op en toen op een schoonen morgen de barbier hem een boel scheermessen te slijpen gaf, met de aanwijzing, dat alles vlijmscherp diende gemaakt, toen was Tijn's geduld alweer ten einde en sleep hij al de messen

...en wipte door 't zelfde venster, waardoor hij naar binnen gekomen was...

't zelfde venster, waardoor hij naar binnen gekomen was, opnieuw de straat op.

Daarbij ging echter nog een andere ruit aan scherven en hierover werd de barbier zoo woedend, dat hij een knuppel greep en den schelm achternavloog. Maar Tijnl was hem te vlug af. Als een hazewind rende hij naar de haven, nam ongemerkt plaats op een schip en verliet daarmede de stad.

even scherp aan beide kanten.

Toen de baardscheerder eens kwam kijken, om te zien of het werk vorderde, zag hij daar waarachtig al zijn dure messen verknoeid, want ze waren inderdaad aan den rugkant zoo scherp gemaakt als op de snede.

— Schurk! bulderde hij, wit van gramschap, laat dadelijk het werk liggen en loop heen langs waar ge vandaan kwaamt!

— Om u te dienen, baardkrabber, spotte Tijnl en wipte door

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

E. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102